

عنوان مقاله:

بررسی عوامل خطر ساز در ابتلا به اختلال بیش فعالی / کمبود توجه

محل انتشار:

فصلنامه آرشیو توانبخشی، دوره 7، شماره 3 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

Katayoun Khoushabi - Department of Clinical Sciences, University of Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

Ameneh Setareh-Forouzan

Shahram Moradi

Parvaneh Mohammadkhani

خلاصه مقاله:

هدف: با توجه به اهمیت بالینی اختلال بیش فعالی / کمبود توجه به عنوان یکی از شایع ترین اختلالات رفتاری در کودکان و تاثیر آن در سیستم خانواده در پژوهش حاضر به بررسی عوامل خطر ساز در ابتلا به این اختلال پرداخته می شود. روش بررسی: پژوهش حاضر از نوع تحلیلی مقایسه ای بوده و آزمودنی های پژوهش حاضر را ۱۹۲ کودک مبتلا به اختلال بیش فعالی / کمبود توجه که با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس در یک دوره زمانی دو ساله (ابتدای سال ۸۲ تا انتهای سال ۸۳) به مرکز روانپزشکی اطفال ارجاع شده بودند و تشخیص اختلال بیش فعالی / کمبود توجه بر اساس معیارهای DSM-IV توسط دو روانپزشک کودک در آنها مسجل شده بود (گروه آزمایش) و ۲۱۰ کودک جامعه عادی که با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی از مدارس و مهدهای کودک شهر تهران انتخاب شده و از لحاظ متغیرهای پژوهش با گروه آزمایش همساز شده بودند (گروه کنترل)، تشکیل می دادند. داده های پژوهش با کمک روش های توصیفی مانند فراوانی و درصد و نیز استفاده از روش های آمار استنباطی نظیر χ^2 دو مورد تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: یافته ها نشان داد جنسیت فرزندان یک عامل مهم در بروز این اختلال می باشد و میزان بروز این اختلال در پسران از دختران بیشتر است ($P=0/0001$ و $X^2=33/8$). خویشاوندی والدین یک عامل خطر ساز در بروز این اختلال می باشد و میزان بروز ADHD در فرزندان والدین دارای نسبت خویشاوندی از فرزندان که والدین غیرخویشاوند دارند بیشتر است ($P=0/03$ و $X^2=4/95$). میزان بروز اختلال ADHD در کودکانی که سابقه ابتلا به اختلال بیش فعالی در والدین و بستگان آنها وجود دارد بیشتر از کودکانی است که سابقه ابتلا به اختلال بیش فعالی در والدین و بستگان آنها وجود ندارد ($P=0/0001$ و $X^2=26/88$). دارا بودن سابقه بیماری های روانی در والدین نیز یک عامل خطر ساز در بروز این اختلال می باشد و میزان بروز اختلال ADHD در کودکان والدینی که دارای سابقه بیماری های روانی می باشند بسیار بیشتر از کودکان والدینی است که سابقه بیماری های روانی ندارند ($P=0/0001$ و $X^2=9/83$). در نهایت میزان بروز اختلال ADHD در فرزندان اول و دوم بسیار بیشتر از فرزندان سوم و بالاتر است ($P=0/0001$ و $X^2=23/41$). نتیجه گیری: پسر بودن، ازدواج خویشاوندی، سابقه ابتلا به اختلال بیش فعالی در والدین و بستگان، سابقه بیماری های روانی در والدین و فرزند اول و دوم بودن از عوامل خطر ساز مهم در بروز ADHD می باشد.

کلمات کلیدی:

Risk factors, ADHD, Behavioral disorder, Pediatric psychiatry
عوامل خطر ساز، اختلال بیش فعالی-کمبود توجه، اختلالات رفتاری، روان پزشکی اطفال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1854221>

